

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/484/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232965
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232965.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná advokát a konateľ Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. apríla 2014 č. k. 6C/632/2012-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) rozsudkom zo dňa 04.04.2014 č. k. 6C/632/2012-51 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 01.10.2012 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 885,12 eura a to z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktoré vyčíslil tak, že majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržanie za správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, na administratívu za spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vynaložil sumu 15 eur. Spolu tak vynaložil sumu 175 eur. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,-Sk (663,88 eura). Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil vo výške 885,12 eura, pričom uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie uvedenej doktríny Ústavného súdu, teda 663,88 eura za rok:12 mesiacov = 55,32 eura za mesiac. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 503 dní.

Súd prvého stupňa uviedol, že uznesením zo dňa 25.04.2013 č.k. 6C/632/2012-22 spojil na spoločné konanie konania vedené pod sp. značkami 6C/632/2012, 6C/633/2012, 6C/634/2012, 6C/638/2012, 6C/639/2012, 6C/640/2012, 6C/646/2012, ktorými sa žalobca voči žalovanému domáhal tých istých nárokov a z toho istého právneho dôvodu, pričom vec bude vedená pod sp. značkou 6C/632/2012.

Ďalej uviedol, že zo spisu sp. zn. 6C/632/2012 zistil, že uplatnenie nároku žalobcom sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom Mgr. Katarínou Baňarovou, Exekútorsky úrad so sídlom Dunajská Streda. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10Er/133/2005 a z uvedeného spisu zistil, že návrh oprávneného na zmenu exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 25.05.2005. Listom zo dňa 31.08.2009 okresný súd vyzval pôvodného súdneho exekútora, aby sa písomne vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a zároveň ho požiadal o zaslanie exekučného spisu. Dňa 25.11.2009 zaslal pôvodný súdny exekútor okresnému súdu originál exekučného spisu s písomným stanoviskom. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 05.10.2010 č. k. 10Er/133/2005-22 bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené.

Zo spisu sp. zn. 6C/633/2012 zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia titulom majetkovej škody sumy 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 221,28 eura. Vec sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom JUDr. Milanom Strieškom, Exekútorsky úrad so sídlom Vráble. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 27Er/81/2007 a z uvedeného spisu zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 14.10.2009. Listom zo dňa 22.10.2009 bol pôvodný súdny exekútor požiadaný o vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie. Zaslanie spisu JUDr. Milanom Strieškom bolo doručené Okresnému súdu Nitra dňa 27.01.2010. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 01.03.2010 č. k. 27Er/81/200-16, bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené.

Zo spisu sp. zn. 6C/634/2012 zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia titulom majetkovej škody sumy 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 1.217,04 eura. Vec sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom Mgr. Katarínou Baňarovou, Exekútorsky úrad so sídlom Dunajská Streda. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7Er/81/2005 a z uvedeného spisu zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 25.05.2009. Listom zo dňa 31.08.2009 bol pôvodný súdny exekútor požiadaný o vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie. Zaslanie spisu pôvodným súdnym exekútorom Mgr. Katarínou Baňarovou bolo doručené Okresnému súdu Nitra dňa 27.11.2009. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 05.04.2011 č. k. 7Er/81/2005- 21, bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené.

Zo spisu sp. zn. 6C/639/2012 zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia titulom majetkovej škody sumy 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 276,60 eura. Vec sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom Dr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorsky úrad so sídlom Šaľa. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18Er/60/2004 a z uvedeného spisu zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 22.11.2010. Listom zo dňa 26.11.2010 bol pôvodný súdny exekútor požiadaný o vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie. Zaslanie spisu pôvodným súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom bolo doručené Okresnému súdu Nitra dňa 19.04.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 26.04.2011 č. k. 18Er/60/2004-19 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená, proti ktorému bolo podané odvolanie oprávneným.

Zo spisu sp. zn. 6C/640/2012 zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia titulom majetkovej škody sumy 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 221,28 eura. Vec sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom Dr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorsky úrad so sídlom Šaľa. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25Er/175/2004 a z uvedeného spisu zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 22.11.2010. Listom zo dňa 26.11.2010 bol pôvodný súdny exekútor požiadaný o vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie. Zaslanie spisu pôvodným súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom a stanovisko bolo doručené Okresnému súdu Nitra dňa 21.03.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 07.04.2011 č. k. 25Er/175/2004-26, bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 24.05.2013 č. k. 25CoE/91/2013-52 bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené.

Zo spisu sp. zn. 6C/646/2012 zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplataenia titulom majetkovej škody sumy 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 331,92 eura. Vec sa týka exekúcie vedenej pôvodne pred súdnym exekútorom Dr. Ľubomírom Pekárom, Exekútorsky úrad so sídlom Šaľa. Vec je vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Er/388/2005 a z uvedeného spisu súd zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Nitra dňa 22.11.2010. Listom zo dňa 07.03.2011 bol pôvodný súdny exekútor požiadaný o vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie. Zaslanie spisu a stanovisko pôvodným súdnym exekútorom JUDr. Ľubomírom Pekárom bolo doručené

Okresnému súdu Nitra dňa 17.05.2011. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 31.05.2011 č. k. 17Er/388/2005-20, bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené.

Nakoľko k spisu vedeného pod sp. zn. 6C/638/2012 nebol pripojený spis týkajúci sa exekučného konania vedený pod sp. zn. 25 Er/22/2006, táto vec bola vylúčená na samostatné konanie a to podľa ustanovenia § 112 ods. 2 O.s.p.

K námietke oprávneného ohľadne nedostatku podmienky uplatnenia nároku na súde tým, že svojho práva sa žalobca môže domáhať na súde až po uplynutí 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, ktorý nárok žalobcu nebol ani predbežne prerokovaný. Uviedol, že je pravdou, že žiadosti boli doručované žalobcom žalovanému dňa 23.04.2012, v danej veci žaloba bola podaná na Okresnom súde Nitra dňa 01.10.2012, k čomu došlo pred uplynutím 6-tich mesiacov stanovenej lehoty v ustanovení § 16 citovaného zákona. To však nie je dôvod na zamietnutie žaloby, vzhľadom na dátum rozhodovania o samotnej žalobe, k čomu dochádza po uplynutí uvedených 6-tich mesiacov od prijatia žiadosti, ale čo je podstatné, nebol uspokojený nárok na náhradu škody a tým je daná dôvodnosť domáhať sa uspokojenia nároku na súde.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania pri uplatnení nároku pred 23.04.2009, z ustanovenia § 19 ods. 1 vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. V danej veci k podaniu žaloby došlo dňa 01.10.2012. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 10Er/133/2005 vyplýva, že návrh na zmenu exekútora bol doručený okresnému súdu dňa 25.05.2009 a uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 05.10.2010 č. k. 10Er/133/2005-22 bolo návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovené, z čoho je zrejmé, že žalobcovi do podania žaloby na súde neuplynula zákonná 3-ročná lehota. Obdobne je tomu tak aj v ostatných veciach, ktoré boli spojené na spoločné konanie.

V danom prípade je nesporné, že v ustanovení § 44 ods. 8 EP je uvedená lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora a to od doručenia tohto návrhu, avšak pokiaľ v exekučnom konaní došlo zo strany súdu k prekročeniu tejto zákonnej lehoty, tak je potrebné skúmať, či k tomuto došlo pre zložitost' veci, správanie účastníkov konania alebo z dôvodu samotného postupu súdu, nakoľko nie každé nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je možné považovať za zbytočné prieťahy v konaní. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol v lehote 30 dní, ešte nemusí zakladať nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pretože okolnosti, ktoré predchádzali návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávne úradnému postupu i keď rozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora boli vydávané po uplynutí lehoty 30 dní. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že existujú objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu za zmenu exekútora, pretože tieto návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní.

Okrem toho uvedené návrhy na zmenu exekútora podávané oprávneným Pohotovosť, s.r.o., boli viac ako diskutabilné, pretože oprávnený navrhoval zmenu exekútora a žiadal poveriť ďalším vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že tento súdny exekútor bol v minulosti a to v rokoch 2006 až 2007 jeho zamestnancom a samotná táto skutočnosť vylučovala, aby súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý mohol byť poverený vykonaním exekúcie s poukazom na § 30 ods.1 EP, čo nakoniec viedlo k tomu, že Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. III.ÚS322/2010 z 13.04.2011 konštatoval nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom u oprávneného a teda skutočnosť, že pokiaľ súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania, tak je to okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 EP, ktorú je v zmysle § 30 ods. 3 EP povinný súdny exekútor bezodkladne oznámiť súdu.

Skutočnosť, že v jednotlivých preskúmaných exekučných konaniach vedených Okresným súdom Nitra nerozhodol tento súd o návrhu na zmenu exekútora doručeného oprávneným v lehote 30 dní od doručenia návrhu ale až po určitom časovom úseku, nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup zo strany tohto súdu, pretože vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti možno hodnotiť postup oprávneného podávajúceho hromadné návrhy na zmenu exekútora za JUDr. Rudolfa Krutého v jednotlivých exekučných konaniach napriek tomu, že mal vedomosť o okolnosti vylučujúcej tohto exekútora z vykonávania exekúcie, za úmyselné vyvolanie situácie, v ktorej súd o týchto návrhoch na zmenu exekútora nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote, so zámerom využiť túto okolnosť pre uplatnenie si náhrady škody podľa Zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalobca vediac o okolnosti vylučujúcej súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie, v ktorých vystupoval na strane oprávneného, nemal tieto návrhy vôbec podávať a súdny exekútor mal uvedenú skutočnosť, ktorá ho vylučovala z vykonávania exekúcie, v ktorých ako oprávnený vystupovala spoločnosť Pohotovosť s.r.o., bezodkladne

oznámiť súdu, pričom ani jeden z nich zámerne túto svoju povinnosť nerešpektoval a súdny exekútor tak urobil až po vydaní nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 322/2010 z 13.04.2011.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanych veciach nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote a keďže zo strany žalobcu nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prietahy v konaní tak ako je to už ustanovené v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol.

Rozhodnutie právne posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 41 ods. 1, 2 § 44 ods. 1, 2, 8 Exekučného poriadku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov konania nepriznal, pretože sa tohto práva na náhradu trov konania vzdala tým, že si náhradu trov konania neuplatnila tak, ako to výslovne bolo uvedené v písomnom vyjadrení, pričom podstatné trovy žalovanej v konaní ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietal, že súd prvého stupňa v merite veci aplikoval novú právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá sa stala súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, teda po založení zodpovednostného právneho vzťahu. Zdôraznil, že súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z.. Mal za to, že súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Zároveň namietal, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty i napriek tomu, že zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného.

Ďalej dôvodil tým, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a navyiac jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. Poukázal na to, že Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok spôsobom vyhovujúcim požiadavkám čl. 6 ods. 1, ktorý zahŕňa aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote a pokiaľ súd a ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie, tento nedostatok mu nemôže byť dávaný za vinu. Za prejav nesústredenej činnosti súdu prvého stupňa označil jeho presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, v súvislosti s výsledkom konania, nakoľko vyhodnocoval skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Tým svoje rozhodnutie založil na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľosti pre nedostatok dôvodov a zmätočnosť, pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedenie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal, niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Žalobca sa podaným návrhom vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 6C/632/2012 domáhal od žalovaného náhrady majetkovej škody v sume 175 eur ako majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy v sume 885,12 eura, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, v dôsledku nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 10Er/133/2005. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom.

Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonov, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí. Za nesprávny úradný postup považoval vydanie rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po veľmi dlhej dobe a opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vytvorenie stavu zakladajúceho nevyhnutnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Z rovnakých dôvodov sa domáhal v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/633/2012 náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 221,28 eura (exekúcia vedená pod sp. zn. 27Er/81/2007), v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/634/2012 náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 1217,04 eura (exekúcia vedená pod sp. zn. 7Er/81/2005), v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/639/2012 náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 276,60 eura (exekúcia vedená pod sp. zn. 18Er/60/2004), v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/640/2012 náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 221,28 eura (exekúcia vedená pod sp. zn. 25Er/175/2004), v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/646/2012 náhrady majetkovej škody v sume 175 eur a nemajetkovej ujmy v sume 331,92 eura (exekúcia vedená pod sp. zn. 17Er/388/2005).

Exekučné konanie sp. zn. 10Er/133/2005 (vec 6C/632/2012) bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 03.05.2005. Dňa 25.05.2009 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 31.08.2009 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 10Er/133/2005-22 zo dňa 05.10.2011 exekučný súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Exekučné konanie pod sp. zn. 27Er/81/2007 (vec 6C/633/2012) bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 09.02.2007. Dňa 14.10.2009 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 22.10.2009 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 27Er/81/2007-16 zo dňa 01.03.2010 návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Exekučné konanie pod sp. zn. 7Er/81/2005 (vec 6C/634/2012) bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 24.03.2005. Dňa 25.05.2009 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 31.08.2009 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 7Er/81/2005-21 zo dňa 05.04.2011 exekučný súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Exekučné konanie pod sp. zn. 18Er/60/2004 bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 11.03.2004. Dňa 18.11.2010 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 15.04.2011 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 18Er/60/2004-19 zo dňa 26.04.2011 exekúciu zastavil, doplnujúcim uznesením č.k. 18Er/60/2004-49 zo dňa 31.10.2012 a opravným uznesením č.k. 18Er/60/2004-50 zo dňa 30.10.2012 zamietol návrh na zmenu exekútora.

Exekučné konanie pod sp. zn. 25Er/175/2004 bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 24.05.2004. Dňa 18.11.2010 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 26.11.2010 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 25Er/175/2004-26 zo dňa 07.04.2011 exekúciu zastavil.

Exekučné konanie pod sp. zn. 17Er/388/2005 bolo vedené na základe návrhu oprávneného podaného dňa 04.10.2005. Dňa 18.11.2010 doručil oprávnený súdu návrh na zmenu exekútora a žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Listom zo dňa 07.03.2011 požiadal exekučný súd súdneho exekútora o vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 17Er/388/2005-20 zo dňa 31.05.2011 exekučný súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k spôsobeniu škody (ďalej len citovaný zákon), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ods. 2, každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení do 31.12.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa ods. 2, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa ods. 3, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 5 EP v znení účinnom od 09.11.1999 do 29.02.2004, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 6 EP v znení účinnom od 01.03.2004 do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 EP, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods. 7 EP v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 EP v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne

poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 EP v znení účinnom od 01.12.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 EP v znení účinnom od 01.12.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Z hľadiska dikcie ust. § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. nemožno stotožňovať porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote a zbytočné prietahy v konaní, pričom ide o osobitné dôvody nesprávneho úradného postupu. Ak zákonodarca explicitne ustanovil, že za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, akýkoľvek extenzívny výklad by bol v rozpore s účelom zákona. Pokiaľ nebola dodržaná zákonná 30-dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora (ak bola zákonom v danom období stanovená), takýto stav predstavuje nesprávny úradný postup súdu.

Nesprávny úradný postup však bez splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a danosti príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci.

Súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď neposúdil každú zo spojených vecí samostatne z hľadiska skutkových zistení i právnych dôvodov. V odôvodnení uviedol, že § 44 ods. 8 EP stanovuje lehotu 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, to znamená, že vyhádza z znenia uvedeného ustanovenia platného v čase od 1.12.2006, ktoré je v rovnakom znení účinné dodnes. Ušlo však pozornosti súdu prvého stupňa, že uvedené ustanovenie sa nevzťahuje na všetky spojené veci, pretože exekučné konania v nich zažali v rôznych obdobiach, t.j. za účinnosti rôznych právnych úprav.

V konaniach sp. zn. 10Er/133/2005 (vec 6C/632/2012), sp. zn. 7Er/81/2005 (vec 6C/634/2012), sp. zn. 18Er/60/2004 (vec 6C/639/2012), sp. zn. 25Er/175/2004 (vec 6C/640/2012) exekučné konania začali 03.05.2005, 24.05.2005, 11.03.2004, 24.05.2004, preto sa na posúdenie týchto vecí vzťahuje ustanovenie § 44 ods. 6 EP, ktoré lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora nestanovilo. Potom nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V konaní sp. zn. 27Er/81/2007 (vec 6C/633/2012) exekučné konanie začalo dňa 09.02.2007, preto sa na právne posúdenie tejto veci vzťahuje ustanovenie § 44 ods. 8 a ods. 9 EP v znení účinnom od 01.12.2006, ktoré stanovilo lehotu 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora.

V konaní sp. zn. 17Er/388/2005 (vec 6C/646/2012) exekučné konanie začalo dňa 04.10.2005, preto sa na právne posúdenie uvedenej veci vzťahuje ustanovenie § 44 ods. 7 a ods. 8 EP v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, ktoré stanovilo lehotu 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je osobitným zákonom upravujúcim zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zák. č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Keďže predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je súčasné - kumulatívne spojenie všetkých troch základných predpokladov, je zrejmé, že bez zistenia prvého predpokladu - nesprávneho úradného postupu nie je už potom dôvodné skúmať existenciu vzniku škody, či nemajetkovej ujmy, resp. príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto podmienok znáša poškodený a ak ich preukáže, štát sa svojej zodpovednosti zbaviť nemôže.

Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť spojená s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami.

Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil ako celok podľa § 44 ods. 8 EP s tým, že vo všetkých konaniach bola lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Navyše pokiaľ dospel k záveru, že lehota bola daná, potom je jeho záver, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu nesprávny, bez ohľadu na akékoľvek dôvody, pretože pre posúdenie či došlo alebo nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu je relevantné iba posúdenie či lehota bola dodržaná.

Ak došlo k nedodržaniu lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, potom sa súd prvého stupňa musí zaoberať aj otázkou vzniku škody, jej výšky, príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a taktiež preukázaním škody žalobcom.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa súd prvého stupňa vyporiada s vecou v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.